

fra dansk side, fra regeringens side og også fra Folketingets side, i forhold til vores partnere i EU altså nødsaget til at gøre noget ganske aktivt, så vi kan spille ud mere offensivt og forhåbentlig nå et resultat.

Jeg betragter det, som vi har debat om i dag, som at vi udstyrer regeringen med det mandat til at kunne klare den opgave i EU-regi, for det, der er målet, er, at vi skal have fjernet de handelsforvridende støtteordninger, vi skal have kigget på eksportsubsidierne, der skal afvikles, vi skal også give nogle indrømmelser på bomuldsområdet, som også ministeren har sagt, vi skal have mere fart i en afvikling af landbrugsstøtten, og her gælder kravet ikke bare EU, men det gælder alle lande, som yder en massiv landbrugsstøtte.

Vi skal også have taget hensyn til miljø, dyrevelfærd, udviklingslandenes landbrugsproduktion osv. og de aftaler, der ligger omkring EBA, og her er landbrugsområdet ganske afgørende.

Så vil jeg sige om Singaporeemnerne, at når vi støtter, at man siger, at Singaporeemnerne ikke må blokere, er det selvfølgelig, fordi vi ønsker, at man tager en drøftelse med udviklingslandene om de her områder. Vi mener faktisk, at nogle af udviklingslandene tager fejl, når de siger, at det skader dem, og at det er et nyt forsøg på protektionisme. Det samme gælder, når vi diskuterer holdningerne til miljø, arbejdstagerrettigheder.

Det, der er det afgørende, og det, der er det afgørende signal for mig her, som også er indholdet af det, ministeren har sagt, og indholdet af den fælles vedtagelse, der er lagt op til, er, at kan vi få en Dohaaf tale på de centrale områder omkring landbrug m.v., så må Singaporeemnerne altså i den sidste ende ikke gå hen og være en blokerende faktor. Det er et stærkt og nyt og godt signal, som er absolut nødvendigt fra EU's side, hvis det her skal lykkes.

Det er på høje tid, og jeg mener, det er af afgørende interesse både for os og også for den globale balance i forhold til uligheder og det forhold, at et stort antal lande er hægtet af, føler sig hægtet af, føler sig svigtet, føler, at alle os, der befinder sig i den rige del af verden, i virkeligheden beskytter os selv i massiv grad og ikke sørger for, at få hægtet dem med på den globale udviklingsvogn.

Derfor er vi også medforslagsstillere til den vedtagelse, som Venstres ordfører læste op.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare advare hr. Claus Larsen-Jensen imod den idé med, at tidligere kolonimagter nu igen skal til at fortælle ulandene, hvad der er bedst for ulandene selv.

Man må altså anerkende det faktum, at der er mange ulande, der mener, at disse investeringsaftaler er til gavn for de multinationale selskaber og ikke til gavn for ulande. Det må vi anerkende at de mener. Det kan altså ikke hjælpe noget, at vi så siger, det er forkert: I ved ikke, hvad der er bedst for jer selv. Det er en forkert måde at diskutere på, sagt til hr. Claus Larsen-Jensen.

Derfor vil jeg godt spørge: Mener Socialdemokratiet virkelig, at det er klogt med de forslag om nu at centralisere magten i WEU omkring generalsekretæren og andre beslutningsprocessen, sådan at man kan køre enkeltmemorier igennem, som ulandene ikke bryder sig om? Det er jo rettet mod ulandene, og hvis man kommer med den slags administrative ændringer nu, så gør man da kun det hele endnu mere vanskeligt.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Må jeg tage det sidste først?

Tilfældige formænd er jo ikke nødvendigvis en styrke i forhold til en organisation som WTO. Jeg synes i øvrigt, at der måske er god grund til at få kigget hele WTO's organisation efter i sømmene, både når det gælder det ledelsesmæssige, det rent demokratiske og også den parlamentariske indflydelse. Det er også noget af det, jeg hører fra en række af de folkelige organisationer både i Danmark og uden for, så det kan jeg se meget god mening i.

Så vil jeg sige, at jeg hopper ikke helt på den der. Det er på en eller anden mærkværdig måde blevet progressivt at gå ud og bare give de mest reaktionære protektionistiske udviklingslande medløb, når de siger, at det vil de ikke have. Et er, at vi siger, at det ikke må blokere for en aftale, men vi bliver altså nødsaget til at diskutere med dem, at når de ikke vil have arbejdstagerrettigheder ind, når de ikke vil have miljøregler ind, når de ikke vil have investeringsaftaler, så er det i virkeligheden ikke noget, der gavner dem selv.

Jeg kender udmærket synspunkterne om investeringsaftaler, man mener, at det er multinationale selskaber, der har fordel. Det kunne jo også godt for det første være, at investeringsaftaler for de lande, der blev investeret i, kunne